

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5SŽf/50/2015
Identifikačné číslo spisu: 1013201540
Dátum vydania rozhodnutia: 24.08.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jarmila Urbancová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1013201540.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu FILATECH, s.r.o. so sídlom M.R. Štefánika 837/35, 010 01 Žilina, IČO: 36 688 614, zastúpený: JUDr. Peter Hríb, advokát, AK Metodova 7, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, Dunajská 68. PO BOX 58, 820 04 Bratislava 24, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: 6981-7000/2012-OK/4 zo dňa 30. mája 2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 17. marca 2015, č.k. 5S 204/2013-127, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 17. marca 2015, č.k. 5S 204/2013-127, p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) postupom podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie z dôvodu, že protokol č. 6981-7000/2012-OK/4 o výsledku kontroly z 30. mája 2013 v znení dodatku č. 1 z 21. júna 2013 a zápisnica o prerokovaní protokolu o výsledkoch kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 6981-7000/2012-OK/9 z 25. júna 2013, ktoré boli predmetom konania nepodliehajú súdnemu prieskumu v rámci úpravy správneho súdnictva podľa OSP, pretože o sebe nepredstavujú zásah do práv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu.

2. Krajský súd po preskúmaní veci v rozsahu žalobných dôvodov dospel k záveru, že kontrolu postupu zadávania zákazky po uzavretí zmluvy podľa § 146a až 146d zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZVO“) účinného v čase vyhlásenia predmetného verejného obstarávania, t.j. ku dňu 16.11.2010 nemožno považovať za rozhodovací proces vo verejnej správe a výsledné materiály z vykonanej kontroly za rozhodnutia vydané v takomto konaní, keďže kontrolou sa len zisťuje súlad postupu kontrolovaného s ustanoveniami ZVO. Krajský súd mal za to, že kontrola postupu zadávania zákazky po uzavretí zmluvy predstavuje jednu z dohľadových kompetencií žalovaného, ale zároveň predstavuje odlišný dohľadový postup žalovaného ako konanie o

námietkach resp. správne konanie o uložení pokuty, ktoré majú povahu rozhodovacích procesov vo verejnej správe. Odvolávajú sa na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5SŽf 31/2011 z 25.08.2011 uviedol, že protokol o výsledku kontroly ako aj jeho dodatok a zápisnica o prerokovaní protokolu o výsledkoch kontroly dodržiavania ZVO neobsahovali žiadne povinnosti odstrániť zistené nedostatky v procese verejného obstarávania, čo bolo jednou z podmienok spôsobilosti na súdny prieskum rozhodnutia podľa citovaného uznesenia NSSR sp.zn. 5SŽf/31/2011. O trovách konania krajský súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

3. Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal v lehote ustanovenej zákonom odvolanie žalobca z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci žiadajúc, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalobca v odvolaní namietal, že výkon kontroly žalovaného, t.j. jeho procesný postup a rozhodnutie o tom, či došlo alebo nedošlo k porušeniu ustanovení ZVO je nutné považovať za rozhodovací proces vo verejnej správe. Považoval za nepochybné, že výsledné materiály z vykonanej kontroly nepredstavujú len akúsi „dohľadovú kompetenciu žalovaného“, ale ide o kontrolný proces, ktorého výsledkom sú špecifické kontrolné zistenia t.j. rozhodnutia orgánu verejnej správy v oblasti verejného obstarávania.

5. V tejto súvislosti poukázal na to, že „kontrola postupu zadávania zákaziek“ v ustanovení § 146a až 146d ZVO bola do zákona včlenená v súvislosti s konaním podľa ustanovenia § 27a zákona č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v platnom znení (ďalej len „zákon o eurofondoch“), ktorý upravuje systém riadenia a kontroly pomoci poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v Slovenskej republike orgánmi verejnej správy. Podľa postupov stanovených v zákone o eurofondoch, rozhodnutia žalovaného (výsledky jeho kontroly) o porušení pravidiel a postupov verejného obstarávania, automaticky spúšťajú sankčný mechanizmus tohto zákona. Uviedol, že z citovaného zákona je tiež jasné, že riadiaci orgán je po vykonaní kontroly žalovaným viazaný názorom žalovaného, vyjadreného v protokole o výsledku kontroly postupov verejného obstarávania, pričom zákon špecifikuje výsledok kontrolných postupov žalovaného ako „právoplatné rozhodnutie o porušení pravidiel a postupov verejného obstarávania“. Z uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že protokol a zápisnica o prerokovaní protokolu ako také obsahujú výsledky kontrolného a rozhodovacieho procesu žalovaného, ktoré sa v procese kontroly stávajú právoplatnými a priamo (aplikáciou iného právneho predpisu, ktorým je zákona o eurofondoch) predstavujú zásah do práva a právom chránených záujmov kontrolovaného, preto mal za to, že podliehajú prieskumu v správnom súdnictve.

6. S odkazom na judikatúru Najvyššieho súdu SR, ktorá potvrdzuje, že „extenzívne“ chápanie § 244 ods. 3 OSP spolu s reštriktívnym výkladom § 248 OSP je vysoko dôvodné, uviedol, že v opačnom prípade by žalobca ako účastník správneho konania nemal k dispozícii žiaden účinný prostriedok ochrany svojich práv a právom chránených záujmov. Poukázal aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. nález ÚS SR sp.zn. III. ÚS 24/2010 a III. ÚS 283/2010), ktorá postupne speje k novoformulovaným kritériám na posudzovanie aplikovateľnosti čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorá už naďalej nevyklučuje aplikáciu Dohovoru ani aj pri rozhodovaní o sporoch medzi fyzickými a právnickými osobami a orgánmi verejnej moci o zákonnosť rozhodnutí daňových orgánov (Bendenoun proti Francúzsku - rozsudok z 24.02.1994, séria A, č. 284, Georgiou proti Spojenému kráľovstvu - rozhodnutie zo 16.05.2000 o prijateľnosti sťažnosti č. 40042/98, Ferrazzini proti Taliansku - rozhodnutie z 12.07.2001 vo veci sťažnosti č. 44759/98). Do popredia sa dostáva predovšetkým kritérium individuálnych záujmov jednotlivca dotknutých administratívnym zásahom v spojení so skúmaním rozsahu uplatnenia diskrečných právomocí správneho orgánu pri realizácii tohto zásahu (napr. Pecníková, M.: Tendencie aplikácie článku 6 ods. 1 Dohovoru v sporoch s orgánmi verejnej moci. In: Justičná revue, č. 5/2002, s. 616-635).

7. Vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaný s dôvodmi a argumentáciou žalobcu nesúhlasil a navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne a právne správne potvrdil. Zotrval na svojom názore, že napadnutý protokol o výsledku kontroly a ani zápisnica o jeho prerokovaní nie sú

takými individuálnymi správnymi aktmi, ktoré by zasahovali do práv a právom chránených záujmov žalobcu a teda nepodliehajú súdnemu prieskumu podľa 5. časti OSP.

8. Za účelom analógie žalovaný poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 238/06 zo 16.12.2008, ktorý sa týkal inštitútu daňovej kontroly: „..... Protokol o daňovej kontrole nemožno považovať za rozhodnutie, pretože ním sa daňovému subjektu neukladajú práva a povinnosti, ale je iba podkladom na prípadné vydanie platobného výmeru. Daňová kontrola je teda svojou povahou procesom kontrolným, a nie rozhodovacím.“ Podotkol, že aj keď predmetom odvolania nie je protokol o daňovej kontrole, možno z citovaného nálezu jednoznačne analogicky vyvodiť, že ako protokol o daňovej kontrole, tak ani protokol o výsledku dodržiavania ZVO nie sú svojou povahou rozhodnutiami, nakoľko neukladajú práva a povinnosti, ale sú iba podkladmi pre prípadné vydanie platobného výmeru (daňové konanie) resp. pre prípadné uloženie sankcie za spáchanie správneho deliktu na úseku verejného obstarávania podľa § 149 ZVO.

9. K tvrdeniu žalobcu, že kontrola postupu zadávania zákaziek upravená v ustanovení § 146a až § 146d ZVO bola do zákona včlenená v súvislosti s konaním podľa § 27a zákona o eurofondoch, žalovaný odkázal na dôvodovú správu k zákonu č. 503/2009 Z.z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon o verejnom obstarávaní s účinnosťou od 01.01.2010 a ktorým bola do ZVO prijatá úprava výkonu kontroly postupu zadávania zákaziek § 146a až § 146d ZVO, cit: „... Súčasnou právnou úpravou, podľa ktorej sa postupovalo primárne podľa zákona NR SR č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe, dochádzalo k nedorozumeniam najmä pri výkone kontroly u obstarávateľov (§ 8), ktorí nie sú orgánmi štátnej správy. Okrem toho právna úprava výkonu kontroly zakotvená v zákone NR SR č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe nezodpovedá v plnej miere účelu kontroly postupu zadávania zákazky podľa ZVO, ktorým je preverenie súladu postupu kontrolovaného s týmto zákonom. Súvisiacou navrhovanou právnou úpravou je vypustenie poznámky pod čiarou k odkazu 23 odkazujúcou na ustanovenie § 8 až 16 zákona č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov.“ V tejto súvislosti žalovaný konštatoval, že zákonnosť postupu zadávania zákazky žalovaný kontroluje podľa § 146a až § 146d ZVO, a to bez ohľadu na spôsob alebo zdroj financovania určitej zákazky, pritom postačuje, aby zákazka spĺňala definičné znaky uvedené v ustanovení § 3 ods. 1 ZVO. Podľa žalovaného je potrebné odlišovať proces verejného obstarávania na jednej strane a na druhej strane mechanizmus financovania konkrétneho predmetu zákazky z verejných zdrojov, napr. zo štátneho rozpočtu, z fondov EÚ, zo Švajčiarskeho či Nórskeho finančného mechanizmu alebo z Európskej banky pre obnovu a rozvoj, atď.

10. Pokiaľ žalobca ďalej vo svojom odvolaní uviedol, že výsledné materiály žalovaného z vykonanej kontroly o porušení pravidiel a postupov verejného obstarávania automaticky spúšťajú sankčný mechanizmus podľa zákona o eurofondoch a riadiaci orgán je po vykonaní kontroly žalovaným viazaný jeho názorom vyjadreným v protokole o výsledku kontroly postupu verejného obstarávania, žalovaný poukazuje na ustanovenie § 27a ods. 3 písm. a/ a § 27a ods. 4 zákona o eurofondoch namietal, že porušenia zistené žalovaným nezakladajú automatickú a bezpodmienečnú povinnosť vrátiť príspevok alebo jeho časť a ak sa tak riadiaci orgán rozhodne, pôjde o rozhodnutie riadiaceho orgánu a nie žalovaného.

11. Rovnako nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že zákon špecifikuje výsledok kontrolných postupov žalovaného ako „právoplatné rozhodnutie o porušení pravidiel a postupov verejného obstarávania“, dôvodiac, že napadnutým protokolom a výsledku kontroly v žiadnom prípade nerozhodol o uložení pokuty či inej sankcie za porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania a je podľa neho zrejmé, že zákonodarca pod právoplatným rozhodnutím, ktorým bola uložená pokuta za porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, zákonodarca rozumie právoplatné rozhodnutie o uložení pokuty za spáchanie správneho deliktu podľa § 149 ZVO.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 212 ods. 1 OSP, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

13. Podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti OSP pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

14. Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti OSP začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

15. V prejednávanej veci bolo potrebné zaujať právny názor k otázke, či žalobcom napadnutý protokol o výsledku kontroly č. 6981-7000/2012-OK/4 z 30. mája 2013 v znení dodatku č. 1 z 21. júna 2013 a zápisnica o prerokovaní protokolu o výsledkoch kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní z 25. júna 2013 sú spôsobilým predmetom súdneho prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu, po preskúmaní odvolaním napadnutého uznesenia krajského súdu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého uznesenia krajského súdu. Závery krajského súdu spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého uznesenia, preto sa s ním odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne (§ 219 ods. 2 OSP).

17. Krajský súd vyčerpávajúco odôvodnil svoje právne stanovisko, že žalobou napadnutý protokol a zápisnica o jeho prerokovaní nepodliehajú súdnemu prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, pričom reagoval na všetky relevantné námietky žalobcu.

18. Základným kritériom pre vyhodnotenie spôsobilosti rozhodnutia alebo postupu správneho orgánu byť predmetom súdneho prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je skutočnosť, či napadnuté rozhodnutie alebo postup správneho orgánu zakladá, mení alebo zrušuje oprávnenia alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ním práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 3 OSP).

19. V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

20. Podľa § 146 ZVO v znení účinnom v čase výkonu kontroly, kontrolou sa zisťuje súlad postupu kontrolovaného s ustanoveniami tohto zákona. Pri výkone kontroly úrad sleduje aj plnenie nariadení uložených rozhodnutiami úradu. Kontrola sa začína v deň doručenia oznámenia o jej začatí kontrolovanému.

21. Podľa § 146 ods. 4 ZVO v znení účinnom v čase výkonu kontroly, kontrolu vykonávajú zamestnanci úradu na základe písomného poverenia predsedu úradu (ďalej len „zamestnanec úradu“). Úrad pri výkone kontroly postupuje podľa § 146a až 146d a ustanovenie osobitného predpisu o kontrole v štátnej správe 23aa) sa nepoužijú.

(Poznámka súdu: Poznámka 23aa) zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov).

22. Podľa § 146d ods. 1 ZVO v znení účinnom v čase výkonu kontroly, o výsledku vykonanej kontroly, ktorou boli zistené nedostatky, vypracujú zamestnanci úradu do 90 dní odo dňa začatia kontroly protokol, ktorý obsahuje najmä

- a) identifikačné údaje kontrolovaného,
- b) meno, priezvisko, číslo služobného preukazu zamestnancov úradu, ktorí kontrolu vykonali,

- c) čas vykonania kontroly,
- d) predmet kontroly,
- e) kontrolované obdobie,
- f) preukázané kontrolné zistenia,
- g) označenie ustanovení zákona, ktoré boli porušené,
- h) údaj, či zistené porušenie zákona malo, mohlo mať alebo nemalo vplyv na výsledok verejného obstarávania,
- i) dátum vypracovania protokolu,
- j) podpisy zamestnancov úradu,
- k) podpis vedúceho kontrolovaného.

23. Podľa § 146d ods. 3 ZVO v znení účinnom v čase výkonu kontroly, o prerokovaní protokolu vypracujú zamestnanci úradu zápisnicu, ktorá musí obsahovať dátum oboznámenia vedúceho kontrolovaného s protokolom, dátum prerokovania protokolu, mená a priezviská osôb prítomných na prerokovaní a ich podpisy.

24. Podľa § 146d ods. 5 ZVO v znení účinnom v čase výkonu kontroly, kontrola je skončená prerokovaním protokolu. Protokol sa považuje za prerokovaný aj vtedy, ak sa vedúci kontrolovaného bezdôvodne nedostaví na prerokovanie protokolu alebo odmietne podpísať zápisnicu o prerokovaní protokolu. Tieto skutočnosti zamestnanci úradu uvedú v zápisnici o prerokovaní protokolu. Kontrola, z ktorej sa vypracúva záznam, je skončená jeho podpísaním zamestnancami úradu a vedúcim kontrolovaného a odovzdaním vedúcemu kontrolovaného.

25. Podľa § 153 ods. 1 ZVO v znení účinnom v čase výkonu kontroly, všeobecný predpis o správnom konaní 27) sa nevzťahuje na konania podľa tohto zákona, okrem konania podľa § 116 ods. 9 a 11, § 123 ods. 2, § 125 ods. 2, § 130, § 132 ods. 3, § 134 ods. 2, § 146d a § 149.

26. V prejednávanej veci boli výsledkom kontroly postupu zadávania zákaziek po uzavretí zmluvy protokol o výsledku kontroly č. 6981-7000/2012-OK/4 z 30. mája 2013 v znení dodatku č. 1 z 21. júna 2013 a zápisnica o prerokovaní protokolu o výsledkoch kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní z 25. júna 2013.

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval za potrebné v danej veci uviesť, že protokol o vykonanej kontrole a zápisnica o prerokovaní protokolu v zásade nie sú rozhodnutiami vydanými v správnom konaní, ale sú v prvom rade správami, či záznamami o tom, že bola vykonaná kontrola a aké boli jej zistenia. Nevzťahuje sa na ne preto požiadavka formálnych náležitostí rozhodnutia podľa správneho poriadku, resp. podľa osobitného predpisu, ale tieto ich náležitosti sú upravené osobitne (§ 146d ods. 1 a 3 ZVO)

28. Výsledkom kontroly počas ktorej boli zistené nedostatky, nie je autoritatívne uloženie povinnosti kontrolovanému subjektu žalobcovi, ktorá by mohla znamenať zásah do práv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu. Najvyšší súd sa stotožňuje so závermi krajského súdu, že žalobou napadnutý protokol o výsledku kontroly č. 6981-7000/2012-OK/4 z 30. mája 2013 v znení dodatku č. 1 z 21. júna 2013, v ktorom žalovaný skonštatoval, že žalobca sa dopustil porušenia § 45 ods. 1 a 9 ods. 4 ZVO, pričom neuložil kontrolovanému subjektu povinnosti a zápisnica o prerokovaní protokolu o výsledkoch kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní z 25. júna 2013, kritériá podľa § 244 ods. 3 OSP a § 247 ods. 1 OSP nespĺňajú.

29. Podľa názoru najvyššieho súdu kontrolný proces v zmysle ustanovenia. ZVO o kontrole postupu zadávania zákaziek., ktorým sa zisťuje súlad postupu kontrolovaného s ustanoveniami tohto zákona, ako aj plnenie nariadení uložených rozhodnutiami žalovaného, predstavuje kontrolu dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní a ktorého účelom je obstaranie podkladov potrebných na zistenie, či prípadne porušenie zákona naplnilo skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 149 ZVO, nemožno považovať za rozhodovací proces vo verejnej správe a rovnako ani výsledné materiály o vykonaní kontroly vo

forme protokolu a zápisnice o prerokovaní protokolu, ktorými ani len nebolo kontrolovanej osobe nariadené vykonať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov, nemožno považovať za rozhodnutia, ktoré by bolo možné preskúmať podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, pretože tieto nepredstavujú priamy zásah do práv, právom chránených záujmov alebo povinností kontrolovanej osoby. Protokol žalovaného o výsledku kontroly v znení dodatku č. 1 a zápisnica o prerokovaní protokolu o výsledkoch kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní sa nemôže nijakým spôsobom dotknúť právneho postavenia žalobcu a spôsobiť mu ujmu na jeho právach, nakoľko v ňom absentuje výrok, ktorým by žalovaný správny orgán vyslovil deliktuálnu zodpovednosť žalobcu za správny delikt podľa zákona o verejnom obstarávaní a tiež v ňom absentuje právne vynútiteľný výrok, ktorým by bola žalobcovi zo strany žalovaného správneho orgánu v súvislosti s kontrolnými zisteniami, autoritatívne uložená nejaká povinnosť (sankcia).

30. Nejedná sa teda o individuálne správne akty, ktoré by mohli byť samostatným predmetom súdneho prieskumu, nakoľko s konečnou platnosťou nezakladajú, nemenia a ani nezrušujú oprávnenia alebo povinnosti žalobcu, ani nimi nemôžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti žalobcu priamo dotknuté.

31. Za akt spôsobilý zasiahnuť do právnej sféry žalobcu by bolo možné považovať až meritórne (formalizované) rozhodnutie žalovaného o uložení pokuty za správne delikty podľa § 149 ZVO, ktoré rozhodnutie je možné preskúmať súdom podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Ak by rozhodnutie správneho orgánu o uložení pokuty za správny delikt nadväzovalo na kontrolné zistenia, obsiahnuté v protokole žalovaného o vykonanej kontrole, úlohou konajúceho správneho orgánu by bolo pri posudzovaní deliktuálnej zodpovednosti žalobcu okrem iného vyhodnotiť aj tento protokol, keďže sa jedná o podklad rozhodnutia o uložení pokuty či inej sankcie za porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania v zmysle § 149 ZVO. Rovnako v prípadnom súdnom prieskume rozhodnutia správneho orgánu o uložení sankcie za správny delikt podľa § 149 ZVO by bolo povinnosťou príslušného správneho súdu preskúmať zákonnosť podkladov, o ktoré sa napadnuté rozhodnutie opiera, ak by bola v žalobe vytykaná ich nezákonnosť.

32. Nakoľko na úkony orgánu verejnej správy pri výkone dohľadových vrchnostenských oprávnení (kontrola, dohľad čo dozor) a na hmotne zachytené výsledky (protokoly, záznamy či zápisnice) sa v správnom súdnictve najmä nazerá ako na individuálne správne úkony s charakterom predbežnej povahy, Najvyšší súd SR musel vyhodnotiť napadnutý protokol ako správny akt, ktorý nie je možné v zmysle § 248 písm. a/ OSP podrobiť súdnej právomoci v správnom súdnictve.

33. Podľa najvyššieho súdu je namieste poznámka, že práve zmena právnej úpravy zákonom č. 503/2009 Z.z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon o verejnom obstarávaní s účinnosťou od 1.1.2010 a ktorá vylúčila aplikáciu ustanovenia zákona č. 10/1996 Z.z., z dôvodu nejednotnosti praxe výslovne oddelila kontrolný mechanizmus v zmysle ustanovenia § 146 a nasl. ZVO od sankčného mechanizmu. Pôvodná právna úprava umožňovala žalovanému uložiť povinnosti odstrániť zistené nedostatky v procese verejného obstarávania v súlade s ustanovením § 13 ods. 6 zákona č. 10/1996 Z.z., preto bolo nutné napriek tomu, že protokol o výsledku kontroly a ani zápisnica o prerokovaní protokolu samy o sebe nemali povahu rozhodnutí vydaných v správnom konaní, subsumovať s ohľadom na ich účinky vo vzťahu k právnemu postaveniu kontrolovaného subjektu pod pojem „rozhodnutie správneho orgánu“ (§ 244 ods. 2 a 3 OSP) v rozsahu uloženia povinností v zmysle zákona č. 10/1996 Z.z. Novelizovaná právna úprava, a teda aj právna úprava v čase výkonu kontroly postupu zadávania zákazky po uzavretí zmluvy u žalobcu v prejednávacom prípade špecifikuje procesné úkony žalovaného v zmysle ustanovení § 146 a nasl. ZVO ako výkon dohľadu a konanie o správnom delikte v zmysle § 149 ZVO ako samostatné konanie, v ktorom môže v rámci podkladov k rozhodnutiu o uložení pokuty za správny delikt správny orgán vyhodnocovať aj výsledky z vykonanej kontroly.

34. Pokiaľ sa žalobca odvoláva na ustanovenie § 27a zákona o eurofondoch, v zmysle ktorého, ak riadiaci orgán zistí porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania, môže začať konanie o vrátenie poskytnutého príspevku, je potrebné opätovne uviesť, že prípadný sankčný mechanizmus je

samostatným konaním, pre ktorý môžu predstavovať výsledné materiály kontroly podklad k rozhodnutiu, ktoré podlieha súdnemu prieskumu správnych rozhodnutí a v rámci, ktorého v prípade namietanej nezákonnosti bude správny súd skúmať aj podklady rozhodnutia a proces ich hodnotenia správnym orgánom.

35. Najvyšší súd dodáva, že zásah do subjektívnych práv ako podmienka aktívnej procesnej legitímácie na podanie správnej žaloby nemôže spočívať v prípadnom zásahu do práv žalobcu, ktoré je predmetom samostatného konania. Správny súd nie je oprávnený na základe individuálnych správnych úkonov konajúceho správneho orgánu predbežnej povahy prezumovať prípadné možné správne konanie, ktorého výsledkom by mohlo byť rozhodnutie zasahujúce do sféry práv a oprávnených záujmov žalobcu. Takýmto postupom by správny súd zasiahol do zákonom zverených kompetencií orgánu verejnej moci, pričom úlohou správneho súdu nie je nahrádzať či dopĺňať jeho činnosť; zákon totiž vyplývajúci aj z článku 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zveruje súdom až následnú ochranu porušených práv a právom chránených záujmov rozhodnutím orgánu verejnej správy. Žalobca v konaní nepreukázal priamy negatívny následok preskúmaných správnych aktov ako základného kritéria spôsobilosti rozhodnutia alebo postupu správneho orgánu byť predmetom súdneho prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

36. Poukazujúc na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že krajský súd nepochybil, pokiaľ konanie postupom podľa 250d ods. 3 OSP zastavil. Vzhľadom k tomu, že krajský súd sa s jednotlivými námietkami žalobcu zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom vysporiadal a žalobcom uplatnené námietky v odvolacom konaní neboli spôsobilé privodiť zmenu alebo zrušenie tohto uznesenia, Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 250ja ods. 3 veta druhá a § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

37. O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP tak, že účastníkom konania ich náhradu nepriznal, keďže žalobca nebol v konaní úspešný a žalovaný nemá v správnom súdnictve nárok na náhradu trov konania.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.